

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۹/۰۳

یونس نگاه

مرگ عبرت‌آور مجیب‌الرحمان انصاری

مولوی مجیب‌الرحمان انصاری هنگام نماز در مسجدی که از منبر آن خشونت را تبلیغ می‌کرد، به شیوه وحشیانه و دردناک به قتل رسید. ده‌ها نمازگزار دیگر نیز در کنار او کشته و زخمی شدند. مردم افغانستان رنج استخوان‌سوز کشتار جمعی و حملات انتحاری را در سال‌های اخیر بسیار چشیده‌اند و می‌دانند که هیچ کسی، حتا دشمن آزادی و آرامش مردم، مستحق چنان مرگی نیست. گذشته از آن، در حملات شوم تروریستی، تخم خشونت‌های بیشتر کاشته می‌شود، در ذهن بازمانده‌گان و نزدیکان قربانی‌ها تنها غم نی، بلکه حس انتقام و عکس‌العمل خشونت‌بار نیز برانگیخته می‌گردد. مسجد باید برای عبادت، خلق آرامش روحی و ترویج صلح و همبستگی به کار بسته شود. آنجا نه تبلیغ خشونت درست است و نه کشتار مبلغان خشونت.

جای تاسف است که آخرین سخنان مشهور مولوی مجیب‌الرحمان که در خاطره مردم سال‌ها خواهد ماند، حکایت از دشمنی آشکار او با صلح و همزیستی بود. او در جرگه طالبان در ماه سرطان امسال گفت اگر کسی در مقابل امارت طالبان کوچک‌ترین حرکتی می‌کند «باید سر زده شود و از بین برود». چنان فتوای ترسناک و وحشیانه حتا در نظام استبدادی طالبان نیز عادی به نظر نمی‌رسد. حتا رهبران طالبان و کلان‌های شبکه حقانی در یک سال گذشته تلاش کرده‌اند حداقل در کلام از عفو و منع خشونت سخن بگویند. با آن‌که ماشین ترور طالبان دایم به چرخش است و هر روز شاهد اعدام صحرائی، ترور و سربریدن‌ها در امارت آن گروه هستیم، اما با وجود این، هر حرکت مخالف را با سر زدن و نابود کردن پاسخ نمی‌گویند، بلکه از ابزار زندان، شلاق، تهدید و تجرید نیز استفاده می‌کنند.

مولوی مجیب‌الرحمان انصاری بیشتر صفات انسان تندرو و متعصب مذهبی را در خود جمع داشت. او مانع کنسرت هنرمندان می‌شد، می‌گفت بیشتر زنان اهل دوزخ‌اند، جشن نوروز را حرام می‌خواند و مخالف تعامل شیعیان و سنی‌ها بود. او محصول جامعه‌ای بود که جنگ‌زده، آلوده به انواع خشونت، قربانی بازی‌های استخباراتی و غرق در بی‌سوادی و جهالت است. آقای انصاری کلماتی را که ملاهای تندرو در خلوت می‌گفتند و باورهایی را که در چند دهه ترویج جنگ و خشونت به ذهن جمع بزرگی از هموطنان ما لانه کرده است، بدون ملاحظه و با لحن تبلیغی‌جهادی تحریک‌آمیز از مسجد بسیار مشهور در جوار مرقد صوفی همنام خود، در شهری که به فرهنگ و مدارا مشهور است، سال‌ها جیغ کشید و هزاران هموطن ما را به تعصب و خشونت آلود.

ملا مجیب انصاری با کسانی که آزادی، دموکراسی، مشارکت مردم در قدرت و دسترسی بدون تبعیض زنان و مردان به دانش را می‌خواهند، اعلام دشمنی می‌کرد. اما آزادی‌خواهان مترقی و آگاه، حتا دشمنان خونی خود را مستحق چنان مرگ نمی‌دانند. جامعه‌ای که در آن آزادی اصل و قوانین مدنی دموکراتیک حاکم باشد، ترور را به هر شکل و در هر جا مذموم می‌شمارد. در جامعه‌ای که غیربنیادگرایان افغانستان می‌خواهند بسازند، انتظار می‌رود قانون ابزار ترویج ترور را از دست اشخاص شرارت‌پیشه بگیرد، حضور مبلغان تروریسم را در تریبون‌های عمومی منع کند و آنان را از دسترسی به اجتماع مردم محروم ساخته به‌شکل مدنی و عادلانه مجازات نماید. ای کاش مولوی مجیب‌الرحمان انصاری زنده می‌ماند و در آینده به چشم سر شکست تروریسم را می‌دید. ای کاش او زنده می‌ماند و فرصت می‌یافت تا از خطبه‌های تروریستی‌اش اظهار پشیمانی کند و چند روزی از مسجد جامع گازرگاه هرات در نکوهش جنگ و ترور و ستایش صلح و همزیستی، سخن بگوید.

د پانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابلې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرو مخکي په خیر و لولی